

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 629

гр. гр. Добрич, 25.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в закрито заседание на двадесет и пет ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Галатя П. Ханджиева Милева

Членове: Диана Г. Дякова

Жечка Н. Маргенова Томова

като разгледа докладваното от Жечка Н. Маргенова Томова Въззивно частно гражданско дело № 20213200500722 по описа за 2021 година

намира следното :

Производството е образувано по реда на глава XXI от ГПК, чл.274 и сл. от ГПК , вр. с чл.238, ал.2 от ГПК, по частната жалба вх.№1413/07.09.2021г., подадена от „Логтранс БГ“ЕООД, чрез адв.Б.К., срещу определение №98/25.08.2021г. по гр.д.№99/2021г.на РС-Г.Т., с което на основание чл.238, ал.2 от ГПК е прекратено производството по делото.

Доводите, обосноваващи незаконосъобразността на обжалвания акт се свеждат до липсата на предпоставките на чл.238, ал.2 от ГПК поради нарушено право на участие на ищеца в заседанието от 23.08.2021г. -липсата на уведомяване по надлежния ред, липсата на основание за прилагане на разпоредбата на чл.56, ал.2 от ГПК.

Ответникът по жалбата В. ИВ. Й., чрез упълномощения адвокат К.П., изразява становище за нередовност на сезирането на съда , което имало характер на такова по чл.240 от ГПК, твърденията не покривали нито една от хипотезите на същата правна норма.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството по гр.д.№99/2021г.на РС-Г.Т. е образувано по искова молба вх. №133/23.03.2021г. на „Логтранс БГ“ЕООД с ЕИК 204583506, със седалище и адрес на управление с.Р., обл.Б.“, общ.Н., ул.“Б. №2, ет.2, ап.7, представлявано от управителя Д.И.И., чрез адв.Б.К., с с която срещу В. ИВ. Й. от гр.Г.Т., ул.“О.“№38 е предявен иск по чл.422 от ГПК за установяване съществуване на вземане на ищеца от ответника в размер на сумата от 3 500лева неизпълнено задължение по договор за заем, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба, за което е издадена заповед за изпълнение №260010/22.01.2021г.по гр.д.№22/2021г. на РС-Г.Т..

Като е счел исковата молба за редовна, сезираният съд е предприел действия по размяна на книжа, след което с определение по чл.140 от ГПК №25/10.05.2021г. е насрочил

разглеждането и за 21.06.2021г. от 10.10часа. Ищецът е бил надлежно уведомен за насрочването на открито съдебно заседание чрез пълномощника си адв.Б.К. на 13.05.2021г. С молба вх.№16.06.2021г.адвокатът е поискал отлагане на делото за друга дата. При преценка на съда по повод молбата за наличие на предпоставките на чл.142, ал.2 от ГПК разглеждането на делото е отложено в открито съдебно заседание от 21.06.2021г. за 23.08.2021г. За проведеното на 23.08.2021г. открито съдебно заседание ищецът не е изпратил представител-законен или упълномощения адвокат, ответникът се е представлявал от упълномощения от него адвокат. Последният е поискал от съда на основание чл.238, ал.2 от ГПК да постанови „непресъствено решение и да прекрати делото“, тъй като ищецът не се явява, не е взел становище по отговора, не е поискал разглеждането на делото в негово отсъствие.

По направеното искане съдът се е произнесъл с обжалваното определение №98/25.08.2021г. с което на основание чл.238, ал.2 от ГПК е прекратил производството по делото, приемайки, че такава е волята на ответника и, че са налице предпоставките на чл.328, ал.2 от ГПК за това.

Определението е връчено на ищеца на 31.08.2021г. чрез упълномощения адвокат К.. Жалбата, депозирана на 07.09.2021г. се явява подадена в срока по чл.275, ал.1 от ГПК, с начало 31.08.2021г. и край 07.09.2021г., срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е допустима. Разгледана по същество се явява основателна по следните съображения:

От книгата по делото по категоричен начин се установява, че за насроченото открито съдебно заседание на 21.06.2021г. от 10.10часа ищцовото дружество е било редовно призовано. Призовката до ищеца е връчена чрез процесуалния му представител, като видно от съдържанието на същата ищецът е предупреден и за последиците от неявяване, липса на становище по отговора на исковата молба и искане за разглеждане на делото в негово отсъствие. В открито съдебно заседание на 21.06.2021г. производството по делото е отложено за 23.08.2021г., поради което и с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 3 от ГПК дружество-ищец се счита за редовно уведомено и за насроченото открито съдебно заседание на 23.08.2021г., без да е необходимо съдът да изпраща призовка с указания за датата, на която е насрочено съдебното заседание. В този смисъл доводите на жалбоподателя са неоснователни.

При разглеждане на частните жалби обаче въззивният съд действа като съд по същество – той решава сам поставения пред него въпрос, като е длъжен да се произнесе по всички факти, обуславящи издаването на обжалвания акт, по които е следвало да се произнесе и първоинстанционният съд, без да е ограничен от посоченото в частната жалба, тъй като законът не предвижда основания за обжалване/Тълкувателно решение № 6/2017 г. от 15.01.2019 г., постановено по Тълкувателно дело № 6/2017 г., Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии (ОСГТК) на Върховния касационен съд (ВКС. В този смисъл въззивният съд е длъжен да провери обжалвания акт и на невъведени в частната жалба оплаквания.

Данните по делото сочат ответникът да е подал писмен отговор на исковата молба, а ищецът

да не е взел становище по него, ищецът да е бил редовно уведомен за първото по делото заседание по смисъла на чл. 143 – чл. 146 ГПК, насрочено за 23.08.2021г. в 10.10часа, ищецът да не е изпратил представител в това заседание, да не е взел становище по отговора на исковата молба и да не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Доколкото обаче нормата на чл.238, ал.2 от ГПК предоставя две възможности на ответника- да поиска прекратяване на делото или постановяване на неприсъствено решение, заявеното искане от негова страна съдът да постанови „ неприсъствено решение и да прекрати делото“ не дава възможност за преценка, от коя от двете възможности/кумулирането им е правен абсуд/с различни правни последици, ответникът е искал да се възползва, какъв изход от делото е искал- прекратяване на делото или неприсъствено решение по спора. При положение на ненадлежно упражнено право, правилото на чл. 238, ал.2 от ГПК за прекратяване на производството се явява неправилно приложено от районния съд, поради което жалбата се явява основателна. Обжалваният акт следва да бъде отменен, а делото върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

С оглед гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №98/25.08.2021г. по гр.д.№99/2021г.на РС-Г.Т. и

ВРЪЩА делото на РС-Г.Т. за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____